

Strona skarżąca utrzymuje, że osobiście nie podjęła żadnych działań wymierzonych przeciwko konkurencji i że nie można przypisać jej odpowiedzialności w związku z ugodą w dziedzinie patentów zawartą przez jej spółkę dominującą, której to ugodzie nie była ona stroną i której treści nie znała.

2. Zarzut drugi dotyczący przeinaczenia faktów polegającego na tym, że w zaskarżonej decyzji błędnie przyjęto, iż umowa w przedmiocie licencji i dostawy, którą strona skarżąca zawarła ze spółką Niche służyła jako dodatkowy bodziec zachęcający tę drugą spółkę do zawarcia ugodzie w dziedzinie patentów ze spółką dominującą strony skarżącej.
3. Zarzut trzeci, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia prawa poprzez nałożenie grzywny na stronę skarżącą pomimo okoliczności, że zarzucone jej naruszenie miało charakter nowego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-686/14)

(2014/C 395/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Galluzzo, avvocato dello Stato, i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności – w części będącej przedmiotem niniejszej skargi – decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 9 lipca 2014 r. nr C(2014) 4479, notyfikowanej w dniu 10 lipca 2014 r., która wyłącza z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w części odnoszącej się do Włoch;
- stwierdzenie nieważności ryczałtowej korekty finansowej odnoszącej się do pomocy na przetwórstwo pomidorów za rok budżetowy 2009 w łącznej wysokości 1 399 293,78 EUR;
- stwierdzenie nieważności jednorazowej korekty z powodu nieprawidłowości polegającej na „brak[u] informacji o działaniach podjętych w celu odzyskania środków” w łącznej wysokości 2 362 005,73 EUR;
- stwierdzenie nieważności jednorazowej korekty z powodu nieprawidłowości polegającej na „brak[u] sprawozdawczości w załączniku III” w łącznej wysokości 1 460 976,88 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych (art. 253 WE) w postaci braku uzasadnienia oraz naruszenia zasady proporcjonalności.

- W odniesieniu do ryczałtowej korekty finansowej odnoszącej się do pomocy na przetwórstwo pomidorów za rok budżetowy 2008 Włochy powołują się na naruszenie art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1) oraz na naruszenie art. 28 i 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 218, s. 14). W ramach tego zarzutu skarżąca kwestionuje zastosowanie korekt finansowych dokonanych w zaskarżonej decyzji w wysokości 5 % poniesionych wydatków, twierdząc, że korekty te zostały dokonane mimo dowodu braku odczuwalnej szkody finansowej.
 - Skarżąca kwestionuje ponadto wysokość tejże korekty, gdyż jej zdaniem została ona w tym konkretnym przypadku ustalona w sposób nieproporcjonalny i ewidentnie nielogiczny, jako że przewyższa ona znacznie potencjalną szkodę mogącą wyniknąć z zachowań zarzuczanych władzom włoskim.
2. Zarzut drugi dotyczący przeinaczenia okoliczności faktycznych i naruszenia istotnych wymogów proceduralnych (art. 253 WE) w postaci braku uzasadnienia.
- Zarzut ten dotyczy korekty finansowej zarządzanej z tego względu, że państwo włoskie miało zaniechać wskazania domniemanej nieprawidłowości w wysokości 1 460 976,88 EUR w tabeli przewidzianej w załączniku III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW. Rząd włoski twierdzi w tym względzie, że brak nieprawidłowości w odniesieniu do wypłaconej pomocy wykazano za pomocą dokumentów, w związku z czym nie trzeba było dokonywać jakiegokolwiek adnotacji w tabeli przewidzianej w załączniku III.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
- W tym względzie skarżąca twierdzi, że korekta finansowa z powodu nieprawidłowości polegającej na „brak [u] sprawozdawczości w załączniku III”, odnosząca się do całej pomocy, uzasadniona brakiem przesłania dokumentów, wydaje się znacznie wyższa od potencjalnej szkody mogącej wyniknąć z zachowań zarzuczanych władzom włoskim.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6 ust. 3 TUE, zasady powagi rzeczy osądzonej, art. 32 ust. 8 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 i zasady proporcjonalności.
- Zarzut ten dotyczy korekty finansowej w wysokości 2 362 005,73 EUR zastosowanej z tego względu, że państwo włoskie nie dostarczyło informacji o działaniach podjętych w celu odzyskania środków. Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja bezzasadnie przyjęła, iż może zignorować orzeczenie wydane w niniejszym przypadku, w którym to orzeczeniu potwierdzona została zgodność z prawem wypłaty korzyści. Ponadto rząd włoski udokumentował przesłanie wyroku sądu karnego, którym sąd ten uniewinnił beneficjenta pomocy. Okoliczności te świadczyły o tym, że nie było powodu do odzyskania pomocy oraz że w związku z tym wszystkie informacje zostały dostarczone. Co więcej, wspomniana korekta odnosząca się do całej pomocy wydaje się znacznie wyższa od potencjalnej szkody mogącej wyniknąć z zachowań zarzuczanych władzom włoskim.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2014 – Hamas przeciwko Radzie

(Sprawa T-702/14)

(2014/C 395/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hamas (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat L. Glock)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej